

**Oświadczenie złożone
przez senator Małgorzatę Adamczak
na 53. posiedzeniu Senatu
w dniu 29 kwietnia 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Katarzyny Hall

Szanowna Pani Minister!

Dyrektorzy i przedstawiciele szkół specjalnych zawodowych przedstawili mi wnioski, jakie wypracowali podczas wielu spotkań na temat kształcenia zawodowego specjalnego w Polsce.

Postulują oni, by uczniowie, absolwenci szkół specjalnych, którzy ukończą szkołę zawodową, a nie przystąpią bądź nie zdadzą egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe, otrzymali status pomocnika w zawodzie, w którym się kształcili. Jest to uzasadnione tym, że uczniowie, uzyskując świadectwo ukończenia szkoły zawodowej, mają pozytywne oceny ze wszystkich przedmiotów objętych programem nauczania w oparciu o podstawę programową obowiązującą dla uczniów z normą intelektualną. Dysponują więc wiedzą teoretyczną i ogólnokształcącą większą niż absolwenci gimnazjum czy też tylko szkoły podstawowej. Wszystkie treści programowe realizowane w czasie nauki szkolnej dostosowane są do możliwości psychofizycznych uczniów, zaś egzaminy zewnętrzne nie przewidują stosowania specjalnych ulg dla zdających. Uzyskanie pełnych kwalifikacji przez takich uczniów to duży wysiłek, który nie zawsze kończy się sukcesem. W proponowanych zmianach w szkolnictwie zawodowym uzyskanie pełnych kwalifikacji w zawodzie wiąże się z wielokrotnym zdawaniem egzaminów cząstkowych. Sytuacja, w jakiej znajdują się ci uczniowie, może się okazać dla nich za trudna, nie do udźwignięcia. Istnieje obawa, że mogą oni nie podołać wymaganiom i nie uzyskać świadectwa potwierdzającego kwalifikacje zawodowe.

Kolejnym postulatem jest umożliwienie pełnoletnim uczniom kończącym gimnazjum kontynuowania nauki w szkole zawodowej, a tym samym umożliwienie pracodawcy zawarcia z absolwentem umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego. Jest to ważny postulat, gdyż uczniowie szkół specjalnych mają zagwarantowaną prawem możliwość wydłużenia każdego etapu edukacyjnego co najmniej o rok. Jest to przepis pozwalający na dostosowanie programów nauczania do indywidualnych możliwości ucznia. Niestety zamyka się uczniowi drogę do dalszej edukacji. Wydłużenie nauki, drugoroczność bądź odroczenie obowiązku rozpoczęcia nauki szkolnej sprawia, że uczeń, będąc w gimnazjum, osiąga wiek osiemnastu lat.

W związku z tym zwracam się do Pani Minister z prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy przedstawione postulaty zostaną uwzględnione w pracach Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Z poważaniem
Małgorzata Adamczak